

Р Е Ш Е Н И Е

№ 70/23.03.2016 година град Хасково

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Хасковският районен съд, Осми наказателен състав
на двадесет и шести февруари две хиляди и шестнадесета година
в публичното заседание в следния състав:

Районен съдия: Гроздан Грозев

Секретар: Павлина Николова

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдия Гроздан Грозев

АН дело № 173 по описа за 2016 година установи

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания.

Обжалвано е НП № 2015К - 035445 /20.10.2015г. на директора на РД – КЗП за областите: Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково, Кърджали, Стара Загора, с което на ЕТ "С. - А.С.", ЕИК 836044316, със седалище гр. Хасково и адрес на управление ул. „Шипка" бл. 24, ет. 3, ап. 5 с адрес на кореспонденция гр. Хасково, ул. „Дунав" бл. 24, ет. 3, ап. 5, представлявано от А.Д.С. ЕГН *****, на основание чл.221 от ЗЗП е наложен имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл.119, ал.1, т.1 от ЗЗП.

Недоволен от така наложеното наказание е останал А.Д.С. в качеството си на ЕТ – жалбоподател, поради което обжалва НП в срок с оплакване за незаконосъобразност и необоснованост. Твърди се, че са на лице процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, както и че чл.119 ал.1, т.1 от ЗЗП, по който текст е квалифицирано описаното нарушение в НП не съдържа правило за поведение и няма как да е нарушено от търговец. Твърди се в тази връзка, че на практика липсвала квалификация на нарушението описано в НП. С оглед гореизложеното се настоява за отмяна на НП.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Представя фактура за заплатена такса от 50 лева за изготвяне на жалбата срещу НП и иска съдът ако уважи жалбата и отмени НП да присъди направените разноски.

Ответникът по жалбата – редовно призовани, не изпращат представител.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното.

На 04.09.2015 г. е извършена проверка от св.К. и св.Х. на търговски обект: магазин за ел. материали, находящ се в гр. Хасково, бул. „Раковски" № 1 стопанисван от ЕТ "С. - А.С.", ЕИК 836044316. При проверката е установено, че обектът е в работен режим. Проверката е последваща във връзка с писм

П-01-414 от 27.08.2015 г. съгласно което в търговски обект в гр. Габрово при проверка на длъжностни лица от КЗП на 09.07.2015г. обективизирана констативен протокол 2015№К -0184996/09.07.2015г. на КЗП-Русе е установено наличието и предлагането за продажба на електрически котлони и скари произведени от фирма ЕТ "С. - А.С.", придружени от гаранционни карти за предоставяне на търговска гаранция от производителя, в които липсвал информация за правата на потребителите. В хода на проверката извършена от св.К. и св.Х. и описано в КП № 2015К-0193220 от 04.09.2015 г. установено, че в обекта са изложени за продажба електрически котлони 1200W, електрически скари за печене 1500W, произведени от фирма ЕТ "С. А.С.". От представените на проверяващите от производителя и в случая търговеца гаранционни карти /бланки/, свидетелките установили, че тези гаранционни карти на производителя в писмена форма, за произвежданите от него, описани по-горе електрически уреди липсвала информация за правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115 от Закона за защита на потребителите и не посочва ясно, че търговската гаранция не оказва влияние върху правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115 от ЗЗП и по-точно, че независимо от търговската гаранция продавачът отговаря за липсата на съответствие на потребителската стока с договора за продажба съгласно гаранцията по чл. 112-115 от ЗЗП.

В последствие в КЗП-Хасково на 18.09.2015г. е извършена и проверка по документи в присъствието на А.Д.С. и пак в негово присъствие на последната дата е съставен АУАН за констатираните според проверяващите нарушения извършени от ЕТ. Нарушението описано в АУАН е, че на 04.09.2015 г. в обекта са изложени за продажба електрически котлони 1200W, електрически скари за печене 1500W, произведени от фирма ЕТ "С. - А.С. за които производителя предоставял търговска гаранция в писмена форма с гаранционни карти. В актуалните към датата на проверката гаранционни карти /бланки/, липсвала информация за правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115 от Закона за защита на потребителите не посочва ясно, че търговската гаранция не оказва влияние върху правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115 от ЗЗП по-точно, че независимо от търговската гаранция продавачът отговаря за липсата на съответствие на потребителската стока с договора за продажба съгласно гаранцията по чл. 112-115 от ЗЗП. Това нарушение в АУАН е квалифицирано по чл.119, ал.1, т.1 от ЗЗП. Акта е предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис, като той е вписал възражения по акта и е представил писмени такива.

Въз основа на горният АУАН е издадено атакуваното НП. В него е отразена същата фактическа обстановка, нарушенията и обстоятелствата при които са извършени, като е дадена и същата правна квалификация. НП е връчено на жалбоподателя на 27.11.15г.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства и свидетелските показания на св.К. и св.Х.. Показанията на последните относно описаните констатации в АУАН и съставянето на АУАН съдът кредитира изцяло.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.-119, ал.1, т.1 от ЗЗП - Чл. 119. (Изм. - ДВ, бр. 18 от 2011 г.) ал.(1) Заявлението за предоставяне на търговска гаранция съдържа задължителна информация за: т. 1. правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115, и посочва ясно, че търговската гаранция не оказва влияние върху правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 - 115, и по-точно, че независимо от търговската гаранция продавачът отговаря за липсата на съответствие на потребителската стока с договора за продажба съгласно гаранцията по чл. 112 – 115. По силата на чл. 221(Изм. - ДВ, бр. 18 от 2011 г.) За нарушение на разпоредбите на чл. 118 и 119 за предоставяне на гаранция на потребителски стоки в писмена форма и за изискванията към информацията, която заявлението за гаранция трябва да съдържа, на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. Следователно, деянията, за които е наложена имуществена санкция на жалбоподателя, са обявени с закона за наказуеми с административна санкция.

На първо място, съдът счита, че видно от заповед № 289/22.04.2015г. и заповед № 397 ЛС/22.04.2015г., както АУАН, така и НП изхождат от компетентен орган в кръга на правомощията му. Според настоящият състав АУАН и НП не са съставени и съответно издадени съгласно изискванията и по-скоро не съдържат реквизитите изискващи се от ЗАНН. Както в АУАН така и в НП липсва точното описание и обстоятелствата при които са извършени

най-вече точната дата и място на извършване на всяко от нарушенията. Последните два реквизита мястото и датата на нарушението са от изключително значение както за преценка на преклузивните срокове по ЗАНН за съставянето на АУАН и издаването на НП, така за преценката на относимата правна норма към квалификацията на нарушението и съответно правната норма на база на която е наложена имуществената санкция. В случая са налице посочени множество дати, като тук следва да се отбележи и факта, че нарушението за пръв път поне така както се твърди в АУАН и НП е констатирано в гр.Габрово и то с констативен протокол 2015№К -0184996/09.07.2015г. на КЗП-Русе и едва след това е констатирано и в гр.Хасково но на нова дата, именно 04.09.2015г. Във връзка с горното следва да се отбележи, че от посочените множество дати и на практика различни места на констатиране съответно извършване на нарушението, няма как жалбоподателя а и съдът да разбере кога и къде точно се твърди да е извършено нарушението. За нито една от горните дати и места не се твърди че е дата на и мястото на описаното в АУАН и НП нарушение. Липсва каквото и да е твърдени в тази насока. Има само едно до някъде хронологично описание на случилото се и констатирано от контролните органи и от АНО, но не твърдение кога точно и къде е извършено нарушението. За датата и мястото на нарушението може само да се предполага и евентуално да се извлича по тълкувателен път. Последното обаче е недопустимо. Горните съществени и задължителни реквизити на АУАН и НП няма как да се извеждат по тълкувателен път, като по този път не могат и да се извеждат и обстоятелствата при които е извършено нарушението, всички тези реквизити на АУАН и НП следва изрично да се посочват от АНО в НП /решение 200/28.05.2012г. на ХАС по КАНД №165/2012г. и Решение № 173/07.05.2012 г. по КАН дело №91 по описа на АС- гр.Хасково за 2012 година/. В тази връзка, настоящият състав счита, че АУАН и НП не съдържат изискваните в чл.42 чл.57, ал.1 от ЗАНН реквизити. Предвид гореизложеното, настоящият състав, приема, че са налице съществени процесуални нарушения, които са основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление на процесуално основание.

За пълнота съдът намира за необходимо да отбележи, че правилно въпреки липсата на посочените реквизити нарушението е било квалифицирано по чл. 119, ал.1, т.1 от ЗЗП, който според съда съдържа определено правило на поведение до колкото изисква от съответният търговец или производител да отразява определени данни в предявяваните от него търговски гаранции в писмена форма. Тоест закона изисква определени действия от тези субекти.

За пълнота макар и с оглед вече изложеното съдът да е максимално затруднен да изложи мотиви по същество, следва да се отбележи че до колкото за нарушението е посочено, че се предоставят на потребителите търговска гаранция в писмена форма, но без да се сочи конкретен пример, а именно потребител, къде и кога това е станало. Не се сочи дата и място на представянето на такава гаранция съответно лице на което е представена. В продължение е посочено, че при проверката е предоставена празна бланка, която е приложена и по делото, но това според съда не може да се приеме за предоставяне на съответната търговска гаранция на клиент, тъй като самата бланка не е попълнена и на практика нейното предоставяне на клиент е под въпрос. Липсват в тази връзка и подпис и печат на търговец и представляващо го лице. Освен това, не е ясно къде и кога това ще стане и дали изобщо такава гаранция ще бъде представена в тази форма на клиент на жалбоподателя.

На първо място следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 119, ал.1 от ЗЗП задължава предоставящия гаранция търговец, при осъществяване на продажба на стока, да предостави на потребителя заявление за предоставяне на търговска гаранция, съдържа задължително информация, подробно посочена в чл. 119, ал.1, т.1 – т.3 от ЗЗП. Съответно, нарушението на чл. 119, ал.1от ЗЗП намира израз в това, че при определена продажба на сток търговеца представя на конкретния потребител валидно /попълнено и подпечатано/ заявление за предоставяне на търговска гаранция, което обаче не съдържа посочените реквизити, а не в това, че при проверка на КЗП в обекта са установени празни /непопълнени/ бланки на заявление за предоставяне на търговска гаранция, които не съдържат информацията по чл. 119, ал.1, т.1 – т.3 от ЗЗП.

Тоест според настоящият състав по делото от събраните доказателства не се доказва по безспорен начин жалбоподателят да е представил на някой клиент от приложените по делото процесни бланки от търговска гаранция, поради което и съдът намира, че не е доказано да е извършено описаното в АУАН и НП нарушение. Тоест на практика липсва състав на нарушението описано в наказателното

постановление и квалифицирано по чл.119, ал.1, т.1 от ЗЗП, тъй като няма действие от страна на жалбоподателя по представянето и гаранцията в този и вид. В този аспект е и практиката на АС-Пловдив в Решение № 1960 от 23.10.2015 г. на АдмС - Пловдив по к. н. а. х. д. № 1456/2015 г. В тази връзка следва НП да се отмени и на това основание.

Следва да се отбележи за пълнота, че санкционната разпоредба на база на която е наложена имуществената санкция на жалбоподателя съответстват с правната квалификация на описаните в НП нарушения.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 2015К - 035445 /20.10.2015г. на директора на РД – КЗП за областите: Пловдив, Смолян, Пазарджик, Хасково, Кърджали и Стар Загора, с което на ЕТ "С. - А.С.", ЕИК 836044316, със седалище гр. Хасково и адрес на управление ул. „Шипка" бл. 24, ет. 3, ап. 5 с адрес за кореспонденция гр. Хасково, ул. „Дунав" бл. 24, ет. 3, ап. 5, представлявано от А.Д.С. ЕГН *****, на основание чл.221 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл.119, ал.1, т.1 от ЗЗП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ХАС, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Районен съдия: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!!!

Секретар: В.К.

